

Setkání Mojžíše s Hospodinem ba Sinaji

Ex 33,18 I řekl: "**Dovol mi spatřit tvou slávu!**"

19 Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji."

20 Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu."

21 Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu.

22 Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu.

23 Až dlaně odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespatří nikdo."

Ex 34,4 Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky.

5 Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vzýval Hospodinovo jméno.

6 Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný,

7 který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení."

Mojžíšovo setkání s Hospodinem na Boží hoře Choréb...

Ex 3,1 Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu.

2 Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven.

3 Řekl si: "Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří."

4 Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: "Mojžíši, Mojžíši!" Odpověděl: "Tu jsem."

5 Řekl: "Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá."

6 A pokračoval: "Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův." Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět.

7 Hospodin dále řekl: "**Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Zním jeho bolesti.**

8 **Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců.**

9 **Věřu, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egypt'ané utlačují.**

10 Nuže pojd', pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta."

11 Ale Mojžíš Bohu namítal: "Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?"

12 Odpověděl: "Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře."

13 Avšak Mojžíš Bohu namítl: "Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?"

14 Bůh řekl Mojžíšovi: "**JSEM, KTERÝ JSEM.**" A pokračoval: "Řekni Izraelcům toto: **JSEM** posílá mě k vám."

15 Bůh dále Mojžíšovi poručil: "Řekni Izraelcům toto: »Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.« To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení.

Jaký je vlastně Hospodin, náš Bůh?

Nad touto otázkou již delší dobu přemýšlím. Možná se to zdá divné. Vždyť je to už 41 let, co jsem uvěřil a přijal Pána Ježíše. 30 let jsem kazatelem – to bych měl Boha znát dokonale!

Docházím k tomu, že spíš vím jak bych měl žít, co bych měl dělat, co se mu líbí a co ne, ale jaký je Bůh pro mne je stále tajemstvím. Někdy si myslím, že ho znám, ale často přijde situace kdy si uvědomuji, že toho o Něm vím tak málo!

Ano vím, že Bůh je láska, že je milosrdný, shovívavý, věrný, trpělivý, ale také hrozný ve svém hněvu, žárlivý, trestající...

že nás vychovává, kázní, napomíná, ale také zahrnuje svým soucitem, odpuštěním, že nepočítá naše viny, že je velkorosý, laskavý, plný slitování, že si nepřeje smrt, ale dává život...

Ale jsou to jen slova, přívlastky, vyjádření charakteru, vypovídají a objasňují jaký je, můžeme to odříkat nazpaměť, ale stačí to k tomu, abychom opravdu poznali Boží srdce?

To je totiž to, co proměňuje náš život. Když Pavel píše do Efezu, používá zvláštní obrat: modlí se za to, aby poznali šířku, délku, hloubku a výšku Boží lásky – tomu bychom rozuměli, ale on ihned na to dodává – lásku, která přesahuje jakékoliv poznání. Vybízí nás tedy k tomu, abychom poznali to, co je nepoznatelné, pochopili nepochopitelné, obsáhli neobsažitelné, změřili nezměřitelné. (poslední dva výrazy dle překladu „Slovo na cestu“)

A dodává, že to je cesta, jak naše životy prostoupí Bůh.

Ef 3,17-19... abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit větší plností Boží.

Parafráze: A modlím se, aby Kristus ve vašich srdcích zdomácněl. Přijali jste ho vírou, zapuště tedy kořeny hluboko do Boží lásky. Jen tak poznáte jako ostatní křesťané, co je Kristova láska v plné její šíři a délce, hloubce i výšce. Sami se přesvědčíte, jak je nezměřitelná a neobsažitelná, a budete nakonec prostoupeni skrz naskrz Bohem

My kazatelé často kážeme o tom, jak bychom měli žít, a děláme výzvy – tak se rozhodněte! Opusťte věci, které se Bohu nelíbí, odpusťte těm, co vám ublížili, zbavte se svých závislostí, dejte Bohu celé srdce... To je v pořádku, ale čím jsem starší tím více docházím k přesvědčení, že to co proměňuje naši duši, náš charakter i naše myšlení nejsou příkazy a zákazy, ale pohled do Božího srdce.

A to je to, co se nám Pavel snaží říct. Jiným člověkem se nestaneš tím, že se rozhodneš dodržovat příkázání, ale tím, že Tvé oči uvidí a Tvé srdce prožije Boží lásku. Jediný pohled do Božího srdce navždy změní Tvůj život. Není to informací, není to uvědomění si toho jaký je Bůh, ale je to dotek. Naše oči, uši, ruce, mysl, city, srdce se dotknou Božího srdce a tenhle okamžik nás navždy promění.

Setník u kříže, na kterém visel Pán Ježíš prožil tento dotek – a tento otrlý voják se skloní a říká: „On byl opravdu Boží Syn“. (Mat.27,54)

Tomáš, který nevěřil v Kristovo zmrtnýchvstání padá na kolena a vyznává: „Můj Pán a můj Bůh“ (Jan 20,24-29)

Saul, přemožen padá z koně a užasle se ptá: „Kdo jsi, Pane?“ – dostává odpověď jsem Ježíš! (Sk.9). A tento jediný pohled naprosto obrátil Pavlův život i Pavlovo srdce vzhůru nohama.

S každým z nás jedná Bůh jinak. Každý jsme citlivý na jiné věci, každého z nás se dotýkají jiné události. Ale princip zůstává stejný. To, co proměňuje náš život, je pohled do Božího srdce.

Uvidět Boha – to je touha mého srdce.

Znám desky Božího zákona, znám výklad desatera z úst Ježíše, znám Ježíšovo učení z pera nejpovolanějších (Matouše, Marka, Lukáše a Jana), znám komentáře apoštolů (Jana, Pavla, Petra, Jakuba, Judy), znám pohledy proroků, Žalmisty Davida, i moudrého Šalomouna...

To je dobré, ale poznat Boží srdce, dotknout se samotného Boha, to je to, co nejen změní, ale i naplní náš život.

Jaký je tedy Hospodin, náš Bůh.

Bože, ukaž se mi. Dej at' vidím Tvou slávu!

Rád bych Vám dnes ukázal z Bible jeden takový okamžik, kdy Hospodin na toto volání odpověděl a ukázal se, představil se, odhalil své nitro, svou podstatu, své srdce – před člověkem, který se jmenoval Mojžíš.

Biblický text: *Exodus 33,18-23 + 34,4-7*

Ex 33,18 I řekl (Mojžíš Hospodinu): "Dovol mi spatřit tvou slávu!"

19 Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji."

20 Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu."

21 Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu."

22 Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu."

23 Až dlaň odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespatří nikdo."

Ex 34,4 Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky.

5 Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vzýval Hospodinovo jméno.

6 Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný,

7 který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení."

Co zde říká sám o sobě Hospodin, jak se nám představuje, jak sám sebe charakterizuje?

Mojžíš se již s Hospodinem setkal několikrát. Nejdříve to bylo na Boží hoře Choréb, kde se mu Hospodin zjevil v ohnivém keři, a řekl mu své jméno: **Jahve**, - nepřeložitelné, tajuplné Boží jméno, které sice Bůh zároveň vysvětluje: „jsem, který jsem, budu, který budu“... , ale které pro nás stále zůstává tajemstvím.

I zde zaznívá Boží jméno: „Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“

Mojžíš měl vztah s Hospodinem v Egyptě. Bůh mu zjevoval co má říct faraónovi (deset egyptských ran) a pak když se Mojžíš modlil za odvolání rány, Hospodin ho vyslyšel.

Mojžíš měl také stan (Exodus 33 – stan setkávání), kde se setkával s Hospodinem a kde s ním Bůh mluvil tváří v tvář.

Ex 33,7 Mojžíš vzal stan a postavil si jej venku za táborem opodál tábora a nazval jej stanem setkávání.

Ex 33,9 Kdykoli Mojžíš vcházel do stanu, sestupoval oblakový sloup a stál u vchodu do stanu. A Hospodin rozmlouval s Mojžíšem.

Ex 33,11 A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem.

Ale Mojžíš chce Boha poznat víc. Nejen jméno, nejen vyslyšené modlitby, nejen rozhovor (byť tváří v tvář), chce, touží vidět Boží slávu. Vidět Boha, dotknout se ho, cítit ho, slyšet ho... Odtud pramení jeho možná troufalé přání. To není touha po senzaci, ale vnitřní potřeba. Vede Boží lid, a to je důvod proč potřebuje Hospodina znát a vidět jeho slávu.

A Hospodin říká: ano. Jen to má jeden háček, nepřežil bys to, kdybys mou slávu viděl. Vylezeš na skálu, je tam rozsedlina, tam se schováš, až půjdu okolo, přikryji tě svou rukou, teprve až přejdu, můžeš se podívat. Spatříš mne a mou slávu zezadu. To stačí.

A opravdu to stačilo, když kolem Hospodin přešel, Mojžíš viděl část Boží slávy, padá na kolena, klaní se a pak prosí o Boží milost pro sebe a pro Boží národ – Izrael.

To, co Mojžíš viděl nevíme, asi by se to ani nedalo popsat, ale víme co slyšel, zapsal nám, co Hospodin sám o sobě řekl:

"Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení."

Přemýšlejme nad tím chvíli...

- *Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích slitování, milost, shovívavost, milosrdenství, věrnost, odpuštění, ... ale pozor, on se nenechá zneužít! Jeho milost, odpuštění neplatí pro ty, kteří se vědomě rozhodnou stavět se proti němu. Není slabý, váhavý, nerozhodný...*
- *avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení*
Trestá viníky, je spravedlivý, nikdo před ním a před jeho spravedlností neunikne, dokonce stíhá vinu do 3 – 4 pokolení (a v desateru dodává:) Ex 20,5-6
Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.
- *který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích (ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.)*
Milost vítězí nad soudem. Trest, soud, vina není na těch, kteří litují, kteří prosí o odpuštění... Za ně nesl trest Ježíš na kříži. On je tou **Skálou**, na kterou se můžeme postavit, on je tou **rozsedlinou**, v které se můžeme skrýt, on je tou **dlaní**, která nás zakryje, která nás ochrání před soudem a podává nám milost, která nás přenese z království tmy, do království Božího.
Ex 33,20 *Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu."*
21 *Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu.*
22 *Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu.*
23 *Až dlaň odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespattří nikdo."*

Znám takto Hospodina?

Znám takto Pána Ježíše? – skála, rozsedlina, dlaň, která mne přikryje...

Mojžíš strávil po tomto setkání 40 dnů a nocí v Boží přítomnosti, kde zapisuje Boží zákon na kamenné desky. Když se vrací mezi lid, jeho tvář tak září, že se na něj lidé nemohli dívat. Oslňoval je, musel si tvář přikrývat závojem...

Ale nejen Mojžíšova tvář se změnila, změnilo se i jeho srdce. Byl v Boží přítomnosti, viděl jeho slávu, poznával jeho charakter a to je to, co ho proměnilo.

Abychom ještě lépe pochopili Boží srdce, je třeba vědět v jaké situaci došlo k tomuto setkání Mojžíše s Hospodinem...

2. Mojžíšova kapitoly 19 - 35

- kapitola 19 Izrael přichází k Sinaji, připravuje se na přijetí Božích přikázání
lid slibuje věrnost Bohu, posvěcuje se, a pak jde na úpatí hory
Hospodin sestupuje na Sinaj, Mojžíš mluví a Hospodin hlasitě odpovídá
Sinaj zahalena kouřem, chvěje se, oheň, zvuk jako polnice
Mojžíš vystupuje na vrchol hory, ale pak se vrací, aby vzal na horu Arona...
- kapitola 20 Desatero
Výzva Hospodina k uctívání jedině jeho

kapitola 21-23 různá ustanovení...

kapitola 24 **Mojžíš, Áron, Nádab, Abihú a 70 starších vystupují vzhůru, vidí Hospodina**
Ex 24,9-10 Pak Mojžíš a Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru. 10 Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe.

Mojžíš vystupuje na horu, 6 dnů přikrývá Hospodinova sláva Sinaj a Mojžíš čeká, 7. dne vystupuje na vrchol a je zde 40 dnů a nocí...

Ex 24,15-18 Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak. A Hospodinova sláva přebývala na hoře Sínaji a oblak ji přikrýval po šest dní. Sedmého dne zavolal Hospodin na Mojžíše zprostřed oblaku. Hospodinova sláva se jevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory. Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

kapitola 25-31 duchovní pravidla, stánek, oltář, nádvoří, kněžská roucha, uvádění kněží do služby, bohoslužebné předpisy...

kapitola 32 **Lid pod horou se oddá modloslužbě.** Odlíjí zlatého býčka a uctívají ho. Mojžíš sestupuje z hory, **roztříští desky zákona**, rozbije býčka a spolu s Levijci pobijí ty, kteří se vzbouřili proti Hospodinu. Padne 3.000 mužů... Vyzve lid k pokání, a prosí o Hospodina o odpuštění, i kdyby sám měl být vymazán z knihy života.

kapitola 33 Zápas Mojžíše s Hospodinem o to, aby je Bůh neopustil na jejich další cestě.

Ex 33,15 Mojžíš mu řekl: "Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj!"

Prosba Mojžíše: dovol mi vidět svou slávu!

Ex 33,18-23 I řekl: "Dovol mi spatřit tvou slávu!" Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji." Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu." Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu. Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu. Až dlaně odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespatriš nikdo."

kapitola 34 Hospodin říká Mojžíšovi aby vytesal dvě kamenné desky a přišel za ním na horu Sinaj.

Hospodin prochází kolem Mojžíše a představuje se mu...

Ex 34,5-7 Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vzýval Hospodinovo jméno. Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení."

Hospodin uzavírá s Izraelem smlouvu, a klade své podmínky.

Mojžíš je na Sínaji 40 dnů a nocí, píše desky zákona...

Ex 34,27-29 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Napiš si tato slova, neboť podle těchto slov uzavírám s tebou a s Izraelem smlouvu." A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání. Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři.

kapitola 35 Mojžíš předává Boží příkazy a Izrael buduje svatyni pro Hospodina

Národ vidí jak Hospodin sestupuje na horu Sinaj, uzavírají s ním smlouvu

Áron, Nádab, Abihú a 70 starších vidí Hospodina (Daniken to popisuje jako přilet kosmické lodi...)

40 dnů je Mojžíš na hoře, která je zahalena v oblaku, Izrael vidí Boží slávu „jako stravující oheň“ – to popisuje Bible... - ale zvykli si...

ještě neuplynulo 40 dnů - a už si udělali modlu...

Bůh to ví, Mojžíš se vrací, roztříští desky zákona – napsané Božím prstem !!!

Jak to prožíval Hospodin?

Lid toho tolik viděl, Áron, starší viděli Hospodina – a klidně si vyrobí modlu býčka a uctívají ho jako svého Boha!!!

Po těchto událostech chce vidět Mojžíš Boží slávu, chce poznat Boží srdce.

Nedivím se tomu, myslím že Mojžíš se potřebuje ujistit jaký Bůh je, protože jak jinak může Izrael, tento neposlušný a vzpurný národ vést?

Žasnu nad tím, jak se Mojžíšovi Hospodin představil. Žasnu, ale na druhé straně – vždyť On je stále stejný. Ať ho uctíváme, nebo zapíráme. On se nemění.

2Tm 2,13 Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.

Závěr:

O Mojžíšovi je napsáno, že byl nejtišší z lidí stejně jako říká o sobě Pán Ježíš: že je tichý a pokorného srdce. Mojžíš byl proměněn setkáním s Hospodinem

Měl bych pokušení říci: buďme jako Ježíš, jako Mojžíš, jako Hospodin!
Milosrdní, věrní, dobrotiví, plní lásky...
Milujme Boha celým srdcem, myslí silou a bližní jako sami sebe...
ale takhle to nejde.

To není o naší snaze, úsilí, o našem rozhodnutí a sebekázni.
Je to o proměněném srdci.

A naše srdce se proměňuje, když se díváme na Hospodina. Když se dotýkáme Boha.

Když „vkládáme své prsty a svou dlaň do Kristových ran.

Čím více jsme s Bohem, tím jasněji naše tvář září. My to nevíme, neuvědomujeme si to, protože se nesoustředíme na to, jak vypadáme, ale žijeme v Boží blízkosti a ta nás proměňuje.

Moje výzva je:

Danieli, hledej Boží tvář, pros Hospodina: zjev mi svou slávu.

2K 3,18 Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě - to vše mocí Ducha Páně.